ՄԵՐ ՀԱՐԱԶԱՏ ՀԱՅՐ, ՄԵՐ ՄԵԾ ՈՒՍՈՒՑԻՉ, ՄԵՐ ԿՅԱՆՔԻ ԼՈՒՍԱՏՈՂ ԱՐԵՎ

Ձե՛զ, սոցիալիստական դարաշրջանի մեծ ճարտարապետին, աշխատավոր ժողովրդի իմաստուն փրկարարին, ձե՛զ, մեր կյանք ու արևիլ Ստալինին, Հայկական խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության մայրաքաղաքի յերեսուն հազար աշխատավորների ժողովը հղում է իր մեծ, անհուն սերը, հղում է իր բոցավառ վողջույնը, վորի ջերմությունը բըղխում է ձեզնից՝ մեր աշխարհի կենսարար արևից:

Ձեր անո՛ւնը, Ձեր պայծա՛ռ անունը, վոր հնչում է մեր յերկրի յուրաքանչյուր մարդու արյան բաբախի մեջ, այն լուսաշո՛ղ անունը, վորն անսահման հզորվանք է պատճառում յերկրագնդիս բոլոր աշխատավորներին՝ մանուկներից մինչև ալեհեր ծերունիները, այդ անունն այսօր, վորպես անեզրական արև, իր կենսաբուխ շողերն է փռել սոցիալիզմի պատանի յերկրի վրա, վորտեղ հարյուր յոթանասուն միլիոնանոց ժողովուրդների մեծ ընտանիքում իր յերջանիկ կյանքն է կռում հայ ժողովուրդը:

Ցարերի և սուլթանների գարշապարի տակ դարերով տրորված այդ ժողովուրդը, վորի մարմինը հոշոտում եյին ոսոխների գիշատիչները, իսկ սիրտը ծվատում հայրենի բուրժուաները— դաշնակ-մաուզերիստները,— միմիայն պրոլետարական հեղափոխության շնորհիվ, լենինյան-ստալինյան անպարտելի և փառավոր կուսակցության ղեկավարությամբ, մարդկության չորս հանճարների— Մարքսի-Ենգելսի-Լենինի և Ձեր անունները պայքարի դրոշ դարձրած, 1920 թվի նոյեմբերի 29-ին վերջնականապես ազատվեց անսահման թշվառությունից և կեղեքումից:

Յեվ այն լեռնաշխարհում, վորի յուրաքանչյուր քարն ու թուփը ներկված է աշխատավոր մարդկության [illegible] արյամբ,— այսօր Հայկական խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետության մեջ, հայ ժողովուրդն ապրում է իր իսկական վերածնունդը, իր պատմության փառավոր վոսկեդարը:

Հայաստանի յերբեմնի խուլ անկյուններում, վորոնք նույնիսկ չեյին հիշատակվում աշխարհագրական քարտեզի վրա, այսօր մեկը մյուսի հետևից բարձրանում են ինդուստրիալ կոթողները: Յերկրի ընդերքը տրընքում է անսպառ գանձերի հանույթից: Արարատի արգավանդ դաշտը ժպտում է հացի, խաղողի, բամբակի բերքով: Ալպիական լեռնալանջերում փովել են միլիոնատեր կոլտնտեսությունների հոտերը: Յերկրի փրփրաբաշ գետերն ամեն օր հազարավոր կիլովատ ելեկտրոեներգիա են ծընում:

Աճում են խորհրդային Հայաստանի քաղաքները: Յերևանը, վոր հենակավոր տների և խուլ գետնախորշերի մի կույտ եր, աշխատավորների ստեղծագործող ձեռքերով ընդամենը տասնվեց տարվա ընթացքում դարձավ ինդուստրիայի և կուլտուրայի մի մեծ օջախ, վորի շուրջը, հավասարվելով նրան, աճում են յերկրի մյուս քաղաքները:

Յեվ հեքյաթային այս վազքի, այս մեծ լիության պայմաններում ծաղկում է նոր, սոցիալիստական կուլտուրան՝ ձևով ազգային և բովանդակությամբ պրոլետարական: Յերկրի բոլոր մանուկները, պատանիներն ու յերիտասարդները, յերկրում բընակվող բոլոր ազգությունները սովորում են դպրոցներում, տեխնիկումներում, ինստիտուտներում և համալսարաններում. Արվեստի և գիտության հանճարեղ գործերը, վորոնցից փաշիստ-դահիճները յերկինքը խանձող խարույկներ են վառում,— այդ անմահական գանձերն այսօր զարդարում են յուրաքանչյուր բանվորի և կոլտնտեսականի բնակարանը: Յերկիրը հագեցնում է գիտության և կուլտուրայի իր դարավոր ծարավը:

Ո՞ւմ ենք պարտական մենք այս ամենով: Ո՞ւմ է պարտական հայ ժողովուրդն իր մեծ վերածննդի համար: Ինչպես տասնվեց տարի առաջ Դո՛ւք եք ասել մարգարեական ներշնչությամբ,— տանջված և բազմաչարչար Հայաստանը, վո[illegible] [illegible]տի և դաշնակների վ[illegible]ությամբ մատնված եր սովի, քայքայման ու աղքատի, բոլոր «բարեկամների» կողմից խաբված այդ Հայաստանն, իր փրկությունը գտավ միմիայն պրոլետարական մեծ հեղափոխության մեջ, վորի հանճարեղ ստրատեգները Դուք եք, մարդկության յերկու զագաթը— մեծ Լենինը և մեծ Ստալինը: Մենք պարտական ենք բոլշևիկների մեծ կուսակցությանը, վորը գալիքի լուսավոր ճանապարհով հաղթանակից-հաղթանակ է տանում խորհուրդների մեծ հայրենիքը: Մենք հպարտ ենք մեր փառապանծ Կարմիր Բանակով, վորը փաշիստ գիշատիչներից պաշտպանում է մեր յերկրի մեծ կառուցումը: Յեվ պաշտպանում է այնպես, վոր մեր մեծ ուժից սարսռում է մահվան դատապարտված կապիտալիստական աշխարհը:

Ստալինյան Սահմանադրության վավերացմամբ այսօր խորհրդային Հայաստանը, վորպես իրավահավասար անդամ, վորպես Միութենական Հանրապետություն, մտնում է մեր յերկրում բնակվող ժողովուրդների մեծ, բազմացեղ ու բազմազգ ընտանիքը: Ե՛լ ավելի ամրապնդվում և հզորանում է հայ ժողովրդի ստալինյան յեղբայրության կուռ դաշինքը՝ մեծ Միության, մեր անծայրածիր սոցիալիստական հայրենիքի ժողովուրդների հետ: Մեծ է, անպարտելի և անսասան է այդ կուռ դաշինքի ուժը:

Վոչ քան ել վոտնձգություն անեն փաշիստ-դահիճները, տրոցկիստաքան-հակահեղափոխական տականքները, նացիոնալիստական գարշելիները, ազգամիջյան [sic]

Վորքան ել վոտնձգություն անեն փաշիստ-դահիճները, տրոցկիստական-հակահեղափոխական տականքները, նացիոնալիստական գարշելիները, սոցիալիստական մարդկության բոլոր սոսկ թշնամիները, նրանք անկարող են հետ դարձնել պատմության ընթացքի լոկոմոտիվը, վորի ղեկը գտնվում է մեծ և իմաստուն Ստալինի պողպատյա ձեռքերում:

Այս ամենի համար մենք պարտական ենք Ձե՛զ, մեր հարազա՛տ հայր, մեր թանկագի՛ն ուսուցիչ:

Փա՛ռք ու պատի՛վ բոլշևիկների մեծ կուսակցությանը:

Փա՛ռք ու պատի՛վ Ձեզ՝ մեր իմաստուն առաջնորդին, վորի անունը, ինչպես դրոշը մարտում, տանում է մարդկությանը դեպի ե՛լ ավելի յերջանիկ ապագան, փա՛ռք ու պատի՛վ Ձեզ, կոմունիզմի մեծ ճարտարապետին, նրան, վորի անունը փառապսակի պես շողում է և պիտի հավիտյան շողա դարերի ովկիանոսում:

ՍՏԱԼԻՆՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ԴՐՈՇԻ ՏԱԿ

ՑՈՒՅՑԸ ԿԱՐՄԻՐ ՀՐԱՊԱՐԱԿՈՒՄ

Քաղաքի վրա թանձր մառախուղ ... *մաթիվ կարմիր ժապավենների վրա,* ... *մանադրության դրոշի տակ, առաջ*